

EL SOMNI

Hi havia una vegada un xiquet amb moltes ganes d'aprendre-ho tot sobre la flora i la fauna de la Comunitat Valenciana. Li agradaven totes les plantes i tots els animals perquè pensava que tots els organismes, per menuts que siguen, són igual d'importants.

Sempre que podia anava a parcs naturals. Una vegada va veure una rabosa bevent en un bassal d'aigua i també va poder observar les seues cries. Tot això li semblava meravellós, si bé el seu autèntic somni era anar al Serengeti.

Eixe desig nasqué quan fou al Bioparc i contemplà els animals i les plantes d'Àfrica. Però, perquè al Serengeti i no a qualsevol altre lloc del continent africà? Doncs perquè un dia va veure per la televisió les grans praderes i els animals que hi habitaven. Al xiquet se li quedaren els ulls com a plats, era fantàstic!

Els seus pares sabien la il·lusió que tenia per visitar el Serengeti i com marxava molt bé en els estudis i ja estava en la recta final del curs van decidir fer-hi un safari.

El jove va rebre la notícia amb molta alegria. De fet, quasi es desmaia.

Tot va anar molt ràpid. Els pares aconseguiren els bitllets d'avió i es posaren en marxa. Havien de fer les maletes i també prendre alguna cosa per evitar el mareig. Quan arribaren a l'aeroport el noi es va assabentar que des de la Comunitat Valenciana fins a Ciutat del Cap -la seua destinació- es tardava dotze hores en avió.

Un cop allà pujaren en un cotxe per anar al Serengeti. Pel trajecte ja veieren flors, praderes, animals... Quan arribaren, el sol el ponía. Soparen i planificaren tot el que farien l'endemà.

Es llevaren prompte per veure el major depredador d'Àfrica, el lleó! Trobaren els felins de seguida tot i que veure'ls era quasi impossible perquè s'amagaven molt bé.

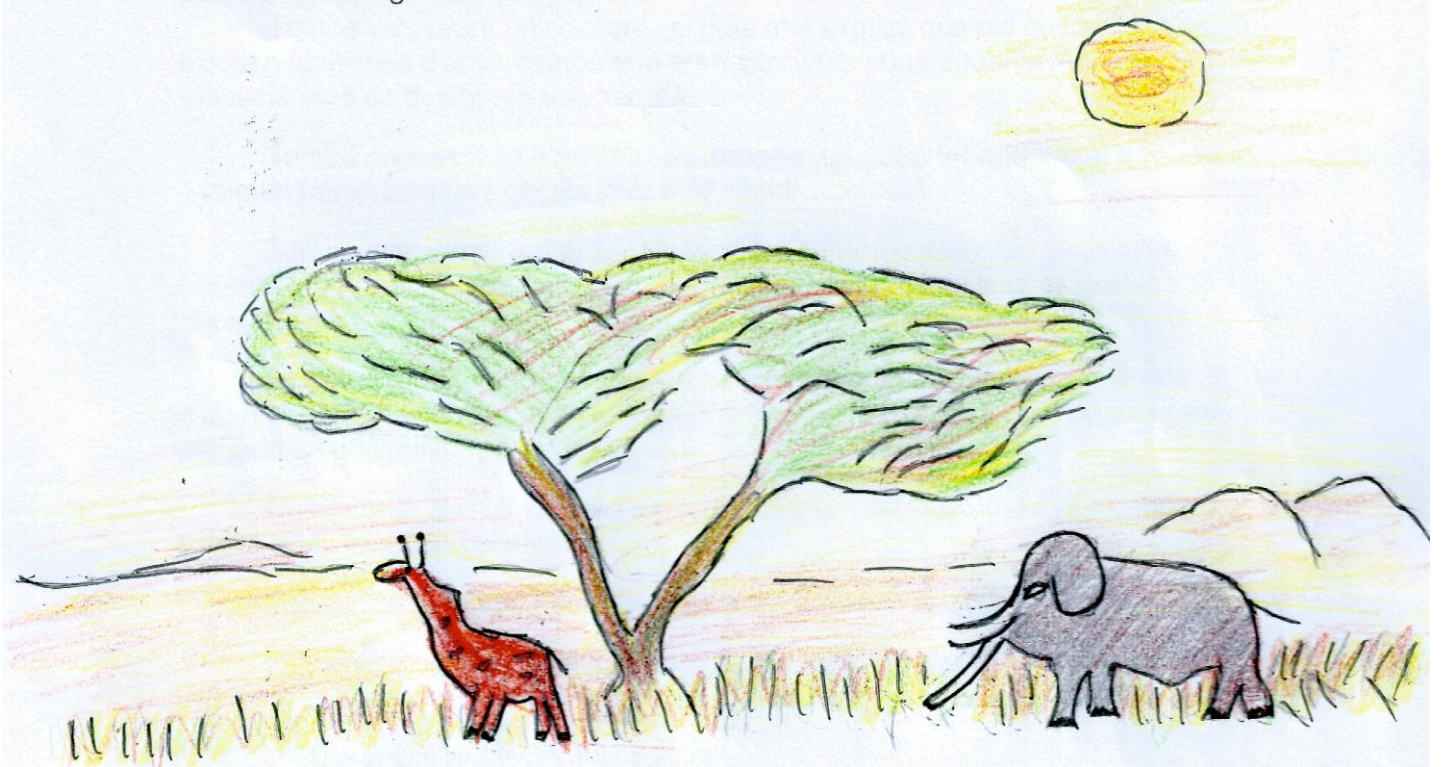
Un mascle era el cap de la manada i la resta eren lleones, cries i felins joves. El primer tenia una gran crinera. La dels mascles joves era més curta. Les femelles eren imponents i donaven una mica de por. Les cries eren molt petites i semblava que mai es cansaven.

Estigueren observant-los una bona estona, fins que els lleons s'allunyaren perquè pretenien caçar un nyu debilitat. Una lleona va començar a perseguir un ramat d'aquests herbívors fins que va aconseguir separar la víctima del seu grup. La resta de la manada el rodejaren i caçaren l'indefens animal que es resistia a morir. El nyu caigué i els lleons menjaren; era el cicle de la natura.

Tot seguit es trobaren amb un fet fantàstic. Veieren multitud de zebres. El noi no podia fixar-se en cap en concret perquè juntes constituïen una enorme tela de ratlles blanques i negres. Va pensar que no podia desapropiar allò i es va quedar a contemplar les zebres durant hores, fins que marxaren a pastar a un altre lloc.

De tornada al campament ell i els seus pares feren balanç del dia i coincidiren en dir que havia estat fantàstic. L'endemà anirien a veure les mangostes ratllades.

I així fou. Passaren per un zona amb més sorra que herba on se sentien

Quan va despertar, un parell de llàgrimes li regalimaven per les galtes. El seu somni... semblava tan real...

5e Primària EL SOMNI

Lluís Galarza